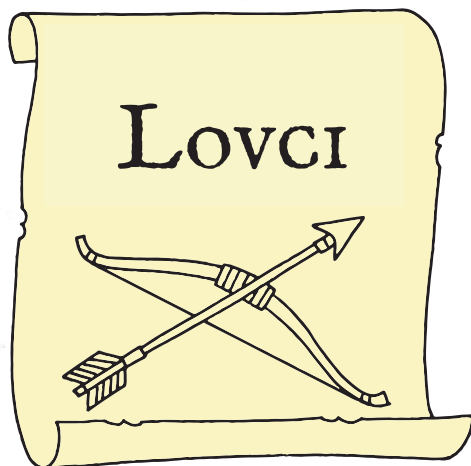

* Lupiov kamarát z 1. dielu.

Tadiaľto, poznám tu jednu skrýšu!

Keby si tie jablká pustil, mohol by si bežať rýchlejšie...

Som veľmi hladný!

NESKÔR...

Uf! To bol ale beh!

Ďakujem, Lupio... Bez tvojej pomoci a bez toho zvláštneho zviera... a... a...

HAPČÍ!

Ale veď ty si prechladol! Rozložím oheň...

Ugo, toto mi vysvetli: pri našom poslednom stretnutí sa mi zdalo, že ti nič nechýba, a teraz si tu, ďaleko od svojej rodiny, od domova, chorý a vyhladnutý...

Po tom, ako sme sa stretli u nás na hrade, som začal snívať o cestách a dobrodružstve. Moji rodičia si, samozrejme, mysleli, že som na cestovanie primladý! Túžba však bola silnejšia a pred desiatimi dňami som odišiel bez ich vedomia.

Najskôr išlo všetko hladko, potom sa mi minuli zásoby. Pokúšal som sa aj spievať, ale nemal som úspech! A teraz sa už tri dni žijím kradnutými jablkami, z ktorých mi začína skrúcať brucho...

Nemyslel si na to, že by si sa vrátil domov?

Veru áno! Bojím sa však hnevu svojho otca! A potom, aj cesta je dlhá a nemám dosť síl...